

— nakazanie EBI pokrycia kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty w zakresie ich skargi o stwierdzenie nieważności i pozostałe poniżej wskazane argumenty odnośnie ich żądania nakazania przez Trybunał przedstawienia narzędzi symulacyjnych i ich wyników.

1. Zarzut pierwszy dotyczący żądania stwierdzenia nieważności, zarzucający naruszenie §§ 9, 10 i 14–18 protokołu ustaleń i załączonego do niego listu towarzyszącego dołączonego przez EBI i przedstawicieli jego pracowników w dniu 18 maja 2009 r.
2. Zarzut drugi dotyczący żądania stwierdzenia nieważności, zarzucający naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
3. Zarzut trzeci dotyczący żądania stwierdzenia nieważności, zarzucający naruszenie prawa do skutecznego środka prawnego, dobrej administracji i przejrzystości.
4. Zarzut czwarty dotyczący żądania stwierdzenia nieważności, zarzucający naruszenie prawa dostępu do danych osobowych.

W odniesieniu do żądania przedstawienia wspomnianego narzędzia symulującego i jego wyników skarżący zarzucają:

- brak przedstawienia przez EBI aktuarialnego narzędzia symulacyjnego SPAC z naruszeniem art. 41, 42 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 15 ust. 1 oraz art. 15 ust. 3 TFUE;
- naruszenie przez EBI prawa skarżących do dostępu do ich danych osobowych z naruszeniem art. 14 i 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2019 r. — VG/Komisja

(Sprawa T-299/19)

(2019/C 230/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: VG (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 6 marca 2019 r. wydanej w wykonaniu wyroku Sądu z dnia 27 listopada 2018 r., VG/Komisja, T-314/16 i T-435/16, w zakresie, w jakim Komisja odmówiła przekazania skarżącej niektórych danych osobowych;
- zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia szacowanego ex aequo et bono na kwotę 20 000 EUR;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący naruszenia art. 266 TFUE i powagi rzeczy osądzonej wyroku Sądu z dnia 27 listopada 2018 r., VG/Komisja (T-314/16 i T-435/16, EU:T:2018:841).

Skarżąca żąda ponadto zadośćuczynienia za krzywdę doznaną z racji odmowy określonej w decyzji z dnia 6 marca 2019 r.

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2019 — Welmax +/EUIPO — Valmex Medical Imaging (welmax)

(Sprawa T-305/19)

(2019/C 230/73)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: Welmax + sp. z o. o. sp.k. (Poznań, Polska) (przedstawiciel: M. Machyński, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Valmex Medical Imaging GmbH (Augsburg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „welmax” — rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 342 786

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 marca 2019 r. w sprawie R 2245/2018-5